BESLUT

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/942

av den 10 juni 2021

om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 2006/112/EG vad gäller fastställande av förteckningen över tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd som har ett liknande tillämpningsområde som rådets direktiv 2010/24/EU och rådets förordning (EU) nr 904/2010

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([1]), särskilt artikel 369m.3, och

av följande skäl:

(1) Den inre marknadens funktion, globaliseringen och den tekniska utvecklingen har lett till en explosionsartad ökning av den elektroniska handeln och tillhörande långväga leveranser av varor och tjänster i medlemsstaterna, antingen från leverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat eller från tredjeterritorier eller tredjeländer.

(2) Direktiv 2006/112/EG ändrades genom direktiven (EU) 2017/2455 ([2]) och (EU) 2019/1995 ([3]), dels för att anpassa mervärdesskattesystemet till den elektroniska handeln genom en ändamålsenlig och effektiv uppbörd av mervärdesskatt med en minimerad administrativ börda för både beskattningsbara personer och skatteförvaltningar, och dels för att modernisera den rättsliga ramen för mervärdesskatt i fråga om gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter.

(3) Enligt artikel 369m.1 c ska medlemsstaterna tillåta varje beskattningsbar person som är etablerad i ett tredjeland med vilket unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd som har ett liknande tillämpningsområde som rådets direktiv 2010/24/EU ([4]) och rådets förordning (EU) nr 904/2010 ([5]) att utnyttja den särskilda ordningen vid distansförsäljning av varor från det tredjelandet, utan att behöva företrädas av en förmedlare som är etablerad i unionen.

(4) Ett avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om administrativt samarbete, bedrägeribekämpning och indrivning av fordringar på mervärdesskatteområdet ([6]) trädde i kraft den 1 september 2018.

(5) Detta avtal har ett liknande tillämpningsområde som direktiv 2010/24/EU och förordning (EU) nr 904/2010, eftersom det genom avtalet inrättas ett gemensamt system för samarbete, särskilt när det gäller informationsutbyte för att göra det möjligt för de myndigheter som ansvarar för tillämpningen av lagstiftningen om mervärdesskatt att bistå varandra när det gäller att säkerställa att denna lagstiftning efterlevs och att skydda mervärdesskatteintäkter. Det innebär också bistånd för att korrekt fastställa mervärdesskatt, bekämpa mervärdesskattebedrägeri och driva in fordringar på mervärdesskatteområdet. Avtalet innehåller regler och förfaranden för administrativt samarbete och bistånd för indrivning som liknar de regler och förfaranden som fastställs i direktiv 2010/24/EU och förordning (EU) nr 904/2010, och fastställer skyldigheter för behöriga myndigheter att bistå varandra på en nivå som är likvärdig med den i direktiv 2010/24/EU och förordning (EU) nr 904/2010.

([1]) EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

([2]) Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 29.12.2017, s. 7).

([3]) Rådets direktiv (EU) 2019/1995 av den 21 november 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller bestämmelserna om distansförsäljning av varor och vissa inhemska leveranser av varor (EUT L 310, 2.12.2019, s. 1).

([4]) Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1).

([5]) Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

([6]) EUT L 195, 1.8.2018, s. 3.

(6) Konungariket Norge bör därför förtecknas som ett tredjeland med vilket unionen har ingått ett sådant avtal om ömsesidigt bistånd som avses i artikel 369m.1 c i direktiv 2006/112/EG.

(7) Eftersom de relevanta materiella bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG gäller från och med den 1 juli 2021 är det lämpligt att detta beslut tillämpas från och med den dagen.

(8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för administrativt samarbete.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tredjeland med vilket unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd som har ett liknande tillämpningsområde som direktiv 2010/24/EU och förordning (EU) nr 904/2010 är Konungariket Norge.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 juli 2021.

Utfärdat i Bryssel den 10 juni 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande